

De ziekte van Bell

Spierherstel door intensieve acupunctuurstimulatie

Door: Marion L. de Graaf

Chinese onderzoekers stelden vast dat patiënten met de ziekte van Bell die behandeld werden met intensieve stimulatie-acupunctuur een sterk verbeterd spierherstel, verminderde invaliditeit en een betere kwaliteit van leven ondervonden. De resultaten van deze gerandomiseerde klinische studie werden gepubliceerd in het wetenschappelijke tijdschrift *The Canadian Medical Journal*.

De plotseling optredende gezichtsverlamming, die zo kenmerkend is voor de ziekte van Bell, geneest maar langzaam. Het tijdsbestek van genezing ligt tussen een paar weken en enkele maanden. De ziekte kan echter ook blijvend zijn.

In een gerandomiseerd onderzoek met 338 patiënten hebben Chinese onderzoekers geprobeerd de effectiviteit van acupunctuur met zwakke stimulatie en sterke stimulatie (Qi) in kaart te brengen. Er is een lang beschreven traditie dat de

intensiteit van de stimulatie van acupunctuur een drempel moet bereiken om Qi te onttrekken, waardoor de beste therapeutische effecten gerealiseerd kunnen worden. Het onderzoek werd uitgevoerd in elf ziekenhuizen in China door vijftien ervaren acupuncturisten. Zij behandelden 167 personen met de ziekte van Bell door middel van intensieve acupunctuur. De controlegroep (171 personen met de ziekte van Bell) werd behandeld met naalden, maar zonder stimulatie.

De gezichtsuitdrukkingen van de patiënten werden ingedeeld op een schaal van 1 tot 6 en tevens vastgelegd op video om de consistentie te verzekeren van de resultaten van de verschillende ziekenhuizen.

In de groep van patiënten die behandeld was met acupunctuur en sterke stimulatie functioneerde de gezichtszenuw zes maanden na de gerandomiseerde behandeling beter, was de invaliditeit significant verminderd en de kwaliteit van leven verbeterd. Deze resultaten werden niet waargenomen in de groep patiënten die acupunctuur ontving zonder sterke stimulatie. <

www.cmaj.ca

Ziekte van Bell

De verlamming ontstaat door een ontsteking van de aangezichtszenuw. Hierdoor zwelt de zenuw op, zodat hij wordt afgekneld in het botkanaaltje. De beschadigde zenuw kan de aangezichtsspieren niet meer (goed) laten bewegen. Hierdoor ontstaat dan een verlamming van een gezichtshelft.

De ziekte van Bell dankt zijn naam aan de Engelse chirurg Sir Charles Bell (1774-1842). Hij beschreef rond 1820 voor het eerst deze ziekte. Evenmin als eigentijdse medici heeft hij een goede remedie voor deze kwaal. Andere namen voor deze ziekte zijn aangezichtsverlamming, facialis parese of Bellse parese.

De ziekte van Bell wordt vermoedelijk veroorzaakt door het herpes simplex virus type 1, ook de veroorzaker van de zogenoemde koortslip. Het is waarschijnlijk al aanwezig in het zenuwweefsel. Bij veel mensen is het virus in sluimerende toestand aanwezig en heeft in de meeste gevallen geen nare gevolgen.

Door tocht en heftige emoties en volgens sommigen door grote temperatuurverschillen wordt het virus actief. Naast temperatuurverschillen kan een verminderde weerstand een uitbraak van het virus mogelijk maken. De wetenschappers komen steeds meer tot de conclusie dat stress een oorzaak kan zijn van een verzwakking van het afweersysteem.

Overige facialisverlammingen, een stoornis die het begin kan zijn van een blijvende handicap met ingrijpende gevolgen voor het dagelijks leven, kunnen worden veroorzaakt door:

- oortontsteking;
- schedelletsel of letsel na een operatie;
- gordelroos (blaasjes bij het oor, soms gehoorverlies en evenwichtsstoornissen);
- een tumor die op een zenuw drukt;
- ziekte van Lyme.

www.ziektevanbell.org